

1 : 10 - 11 handel in de stad van God

Nadat God duidelijk heeft gemaakt dat Hij geen afgodendienst accepteert in Zijn huis, wijst Hij op een andere misstand. Die heeft te maken met de handel.

De handel in Jeruzalem bloeit geweldig. Er is een heus handelscentrum ontstaan rond de Nieuwe stad. Een drietal plaatsen valt op.

1) de Vispoort

Als eerste handelsplaats wordt de Vispoort genoemd. Dat is na de Schaapspoort een heel belangrijke poort¹.

Vissen wijst op *binnenhalen*. Dat is heel belangrijk in de handel, ook onder het volk van God. Maar juist bij hen die zoveel ontvangen hoort ook aandacht te zijn voor het geven en verzorgen, met name van de armen².

In het koninkrijk der hemelen is het een heel mooi beroep³, maar als men vooral bezig om zoveel mogelijk binnen te halen, is er iets mis. We horen elkaar ook lief te hebben, en dat uit b.v. in een gezonde pastorale zorg.

2) de nieuwe stad

De Nieuwe stad is een vrij onbekend deel van Jeruzalem. Kennelijk is het nog niet zo lang geleden op de heuvels van de stad gebouwd met het oog op de handel.

Het is opmerkelijk dat de profetes Hulda daar ook woont⁴, een tijdgenoot van Zefanja en van koning Josia. Zij geeft de koning antwoord op zijn vragen.

Zou God haar daar hebben laten wonen om ook als rustpunt en vraagbaak te dienen voor al die mensen die zo druk zijn met de handel?

Hoe vaak schiet ons gebedsleven en het lezen van Gods Woord er niet bij in wanneer we het (voor ons idee) druk hebben?

Allereerst is er in de wereld om ons heen veel 'nieuws' en komt er een enorme hoeveelheid informatie op ons af. Daarnaast is er ook onder christenen veel 'nieuws' dat onze aandacht vraagt.

---

¹ Nehemia 3 : 1 - 3

² Deuteronomium 14 : 29

³ Lukas 5 : 10

⁴ 2 Kronieken 34 : 22

Al deze zaken kunnen ons behoorlijk in beslag nemen. Soms is dat nodig, maar vaak helemaal niet.

Iets dat altijd nodig is, is de rust en de stilte om bezig te zijn met het Woord van God. Dan kan God Zich namelijk met mij bezig houden.

3) de Vijzel (*Maktesh*)

Aangezien dit de enige keer in de Bijbel is dat deze plaats genoemd wordt, weten we er niet zo veel van. Maktesh betekent zoiets als een *lage doorgang* of *spleet*⁵, en wijst waarschijnlijk op een lager gelegen doorgang tussen de heuvels van de nieuwe stad, waar vooral veel geldwisselaars werken.

Jeruzalem is van oudsher de stad waar God Zijn Naam wil laten wonen⁶.

Zefanja stelt vast dat er hard gewerkt wordt, maar dat er nauwelijks oog is voor Gods woonplaats.

Als de Heer Jezus eeuwen later in de tempel komt, treft Hij precies dezelfde zaken aan.

Alleen is de handel dan terecht gekomen op het tempelplein zelf, en heeft het rechtstreeks te maken met de offerdienst⁷. Dat maakt Hem uitzonderlijk boos, en Hij veegt het hele plein schoon.

Dit is een treffend voorbeeld van het verwijt aan hen die over de drempel te springen⁸ en het huis des Heren te vullen met verkeerdheden.

Later, wanneer Zijn discipelen zich dit voorval herinneren, beseffen zij dat de Psalmist al over Hem had voorgezegd: "De ijver voor uw huis zal mij verteren"⁹.

Dat gebeurt vanuit Zijn diepe verlangen om de tempel ("het huis van mijn Vader") zijn oorspronkelijke bestemming terug te geven, namelijk om een gebedshuis te zijn¹⁰.

Wat een 'handel' heerst er vaak op het christelijk erf, en met hoeveel drukte is men bezig om de aandacht te trekken met attracties op allerlei gebied?

---

⁵ Richteren 15 : 19

⁶ Exodus 15 : 13, 17; Deuteronomium 16 : 2 e.a.

⁷ Johannes 2 : 14 - 17

⁸ Zefanja 1 : 9

⁹ Psalm 69 : 10

¹⁰ Mattheüs 21 : 13

Zou dat allemaal bedoeld zijn als liefdevolle zorg voor het heil van iedere ziel, en tot eer van onze Heer?

Met welke ijver letten wij er op dat onze samenkomsten als gemeente allereerst bedoeld zijn om God te danken en om Hem iets te brengen? Hoeveel christenen zijn alleen maar bezig met de vraag waar *ik* beter van word? Dat laatste is niet verkeerd, maar nogal eenzijdig.

1 : 12 - 13 *onverschilligheid*

Er is nog een derde reden waarom God met Zijn oordelen komt, en dat is de onverschilligheid. Na de afgodendienst en de handel lijkt dit een klein probleem, maar God neemt het uiterst serieus. Hij gaat Jeruzalem zelfs met lampen doorzoeken.

Is Hij bang om iets over het hoofd te zien, of om iets niet te kunnen vinden?

Uiteraard niet!

God gebruikt de lampen niet voor Zichzelf, maar voor de inwoners van Jeruzalem, zodat ook zij gaan zien wat niet in orde is.

Al veel te lang denken zij dat God niet ingrijpt, terwijl zij intussen dik zijn geworden van luiheid. Ze zijn niet in beweging te krijgen. Ja, wel voor de handel, maar niet voor de eer van God.

God vindt het wel goed zo, lijken ze te denken.

- dik geworden op hun droesem

Jeremia beschrijft de houding van Moab in vergelijkbare woorden: "het heeft stil op zijn droesem gelegen"¹¹, en dat "vanaf zijn jeugd". De droesem vormt zich op de bodem van het wijnvat wanneer dat langere tijd staat. Daarom moet de wijn van het ene in het andere vat worden overgegoten. De droesem gaat niet mee en blijft achter.

Het is opmerkelijk dat Jeremia deze luie houding van Moab verbindt met het werk des Heren. Dat werk vindt niet plaats in Moab maar in Israël. Gods aanklacht is dan ook dat als Moab vanwege die luie houding veroordeeld wordt, Hij Zijn eigen volk nog zwaarder zal straffen als zij ook zo'n houding aannemen.

¹¹ Jeremia 48 : 10 - 11

Dit is ook de taal van Zefanja.

God kan niet onverschillig blijven als Zijn volk onverschillig is geworden. Hij gaat ingrijpen en neemt hen hun rijkdommen af.

- Laodicéa

De gemeente van God is vandaag niet anders dan het volk Israël ten tijde van Zefanja en Jeremia.

In Openbaring 2 en 3 wordt ons door middel van de zeven brieven een schets gegeven van de ontwikkeling van de gemeente op aarde. De laatste fase (waarin wij leven) wordt treffend onder woorden gebracht in de brief aan Laodicéa¹².

De Heer verwijt hen daar dat zij van zichzelf zeggen: "ik ben rijk en verrijkt, en heb aan geen ding gebrek", terwijl zij niet in de gaten hebben dat zij "ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt" zijn.

Toch blijft Hij met hen bezig, in de hoop dat zij ooit weer gaan zien en de deur weer voor Hem open doen.

- de verloren penning

De Heer vertelt een gelijkenis over het verlorene¹³. De gelijkenis bestaat uit drie delen. Het eerste gaat over een verloren schaap, gevonden door de herder (wijst op de Heer Jezus) en het derde gaat over de verloren zoon, gevonden door de vader (wijst op God de Vader).

Het middelste deel van dit drieluik gaat over een verloren penning.

Om die verloren penning te vinden steekt de vrouw een lamp aan, maar het eerste wat haar dan opvalt is de rommel. Die veegt ze eerst aan, voordat ze de penning kan vinden.

Een heel belangrijke volgorde wanneer ik iets kwijt ben in mijn geestelijk leven.

Het licht gaat pas aan wanneer de Heilige Geest in mij de gelegenheid krijgt om het Woord van God weer te laten schijnen. Dan zie ik heel scherp wat er tussen mij en God in staat, en wat ik dus moet opruimen.

In het algemeen is dit het enige dat moet gebeuren en herstelt God Zijn relatie met mij.

¹² Openbaring 3 : 14 - 22

¹³ Lukas 15

1 : 14 - 18. de dag des Heren

Deze verzen beschrijven het donkere en beangstigende van de dag des Heren. Dat is de eerste fase van Gods ingrijpen en bestaat uit oordeel. De tweede fase bestaat uit de zegen van het messiaanse vrederijk.

Het is voor God geen vreugde om zo op te moeten treden. Na talloze waarschuwingen kan Hij niet anders dan oordelen. Hij komt als een held, maar het is met bitter geschreeuw. Het doet Hem pijn om Zijn volk zo te moeten straffen.

Steden en hoektorens bezwijken. Menselijke bouwwerken houden geen stand zodra de Heer begint met Zijn oordeel.

Wanneer de dag des Heren straks zal aanbreken is de gemeente van God in de hemel opgenomen. Toch waarschuwt Petrus ons voor elke gedachte dat ons *dus* niets zal gebeuren. Het oordeel begint namelijk bij het huis van God¹⁴, en dat is een ernstige zaak. Onverschilligheid en eigenbelang gaat God oordelen, ook onder ons christenen.

Het zilver en goud kan de mensen straks niet redden. God neemt het af.

Als we bedenken dat het goud wijst op Gods heerlijkheid en het zilver op het verzoeningswerk van Christus, dan zijn er gelukkig nog steeds christenen die daarin heel rijk zijn geworden. Maar God geeft die rijkdom niet vrijblijvend. Hij wil dat vertaald zien in ons gedrag naar Hem en onder elkaar, zodat we lijken op de Heer Jezus. Zo niet, dan grijpt Hij in.

Dat is een treffende overeenkomst met Laodicéa, want als zij zich niet bekeert, zal de Heer hen uit zijn mond spuwen. Hij kan niet eindeloos blijven toekijken.

“Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt”¹⁵.

---

¹⁴ 1 Petrus 4 : 17

¹⁵ Openbaring 2 en 3 (7x, bij elke brief)